

ПРЕДЛОЖЕНИЯ

на Съюза на офицерите от резерва “Атлантик” към ОСОП при министъра на отбраната по темата “Модерната политика за сигурност и отбрана в XXI век“

Характерно за сигурността в съвременния свят е, че тя става все по-сложна, многостранна и динамична по-характер. Същата е в пряка зависимост от често променящата се среда за сигурност с нейната все по-трудна предвидимост, процесите на глобализация и засилваща се взаимна обвързаност на страни и региони. Съвременните предизвикателства, рискове и заплахи пред сигурността изискват все повече колективни решения и действия за тяхното неутрализиране.

Същевременно изискванията към националната и колективна отбрана, към националните и съюзните отбранителни способности, за ефективен отговор на разширяващото се многообразие от кризи, стават все по-високи и трудни за изпълнение. Днес много малко страни са в състояние да развиват пълния спектър от отбранителни способности и самостоятелно да придобиват критично важните експедиционни способности. Това налага широко прилагане на сътрудничеството между съюзните страни за развитие и придобиване на способности, които самостоятелно не са по силите на отделни държави. Реализирането на инициативите за „интелигентна отбрана“ и „обединяване и споделяне“ е безалтернативно в краткосрочен и средносрочен план.

С оглед горното смятаме, че изграждането на модерни национални отбранителни способности за XXI век, в съюзен контекст, би следвало да се осъществява при спазване на следните изисквания:

- Съюзна солидарност и адекватни ангажименти към колективната сигурност и отбрана;
- Заделяне на достатъчно национални ресурси за изграждане на високотехнологични военни способности;
- Баланс между необходими способности и налични ресурси;
- Интегриране на националните отбранителни технологични бази за по-ефективно участие в изграждането и поддържането на модерни национални и съюзни отбранителни способности;
- Ангажираност на гражданското общество към националната и колективната сигурност и отбрана.

2

Насоките на една съвременна отбранителна политика и развитие на модерни способности следва да включват:

- По-голямо обединяване и споделяне на способности;

- Специализация на БА в роли, мисии и по географски региони;
- По-голямо споделяне на технологии в рамките на Алианса;
- Разширяване на сътрудничеството в сферата на логистиката;
- Поддръждане и групиране на програмите за изследвания и развитие;
- По-широка съвместна и многонационална подготовка на силите.

За България е важно да съхрани малкото базови способности, които са ѝ останали, да ги приведе в оперативна готовност и модернизира, където е потребно, и постепенно да започне да придобива технологично по-съвременно въоръжение, където е възможно самостоятелно, а в останалите случаи - съвместно с други държави.

Страната в краткосрочен план трябва да стабилизира отбранителните си разходи на ниво не по-ниско от 1,5 % от БВП, да ги повиши в средносрочен план до 1,7-1,8 % и в дългосрочен план да ги доведе не по-ниско от 2 % от БВП. Това е нужно поради нарасналата необходимост от по-високи инвестиционни разходи, свързани със замяната на морално остарялата бойна техника и въоръжение на БА.

Съкращенията в личен състав на бойните поделения, както и на цели поделения, следва да бъдат прекратени, тъй като досегашните такива не доведоха до реинвестиране на спестените средства в отбранителни проекти.

Съхраняването на личния състав, особено на добре подготвени, следва да се превърне в приоритетно направление на отбранителната политика през следващите 4-6 години.

Важен елемент в цялостната политика за сигурност и отбрана е и извършването на промяна в прилаганата кадрова политика, което ще бъде тема за дискусия на следващото заседание.

Управителен съвет на Съюза

на офицерите от резерва

„Атлантик”